

عنوان مقاله:

اثر تهدید القایی در سطوح متفاوت مجاورت بر نوع دوستی محدود و مولفه های آن

محل انتشار:

فصلنامه روان شناسی کاربردی، دوره 18، شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

علیرضا نیک اختر - دانشجوی دکتری روان شناسی، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

محمدعرفان معماریان - کارشناس ارشد روان شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

عباس ذبیح زاده باغلوبی - استادیار گروه روان شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

زهرا رافضی - استادیار گروه روان شناسی، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف: پژوهش حاضر با هدف بررسی اثر تهدید القایی در سطوح متفاوت مجاورت بر نوع دوستی محدود انجام شد. روش: این پژوهش یک مطالعه آزمایشی از نوع طرح های عاملی بین آزمودنی با دو عامل شرایط تهدید (تهدید القا شده در برابر شرایط کنترل) و مجاورت (بالا در برابر متوسط در برابر پایین) بود. جامعه آماری پژوهش را تمامی شهروندان ایرانی فارسی زبان سه شهر تهران، قم و همدان تشکیل دادند که ۱۹۲ نفر با روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شده و شرکت کنندگان هر شهر (۶۴ نفر) به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل گمارده شدند. گروه آزمایش با روش آماده سازی تحت القای شرایط تهدید آمیز قرار گرفتند. داده ها با استفاده از بازی دیکتاتور، پرسشنامه نگرش نسبت به مهاجران و بازی خشونت جمع آوری و با روش تحلیل کوواریانس چندمتغیره دوره تحلیل شد. یافته ها: اثر تعاملی مجاورت و تهدید القایی بر رفتار خشونت آمیز نسبت به اعضای گروه های خارجی معنادار بود، در حالی که این اثر تعاملی برای رفتار نوع دوستانه درون گروهی معنادار نبود. همچنین نوع دوستی محدود تأیید نشد. نتیجه گیری: بر اساس نتایج پژوهش حاضر می توان نتیجه گرفت که اثر تهدید القایی بر میزان خشونت برون گروهی افراد در سطوح مجاورت متفاوت است. با این وجود، اثر تهدید بر رفتار نوع دوستانه درون گروهی به سطح مجاورت بستگی ندارد.

کلمات کلیدی:

تهدید، رفتار خشونت آمیز، مجاورت، نوع دوستی محدود

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1933211>

